

Scheepstijdingen.

BINNENGEROMEN.

Den 9den dezer, het Schip Jonge Arie, Kapt. L. Hus, van Amsterdam, hebbende 60 dagen reis; Passagiers: de Heeren Adrianus Verhave, Cornelis Franciscus van Elmp, Mevrouw Elisabeth Dood Wed. H. Brands en deszelfs Zoon en het kind Louisa Marcus.

UITGEKLAARD.

Den 11den, het Schip West-Indien, Kapt. J. J. Boon, naar Amsterdam; lading: 495 vaten Suiker en 2,180 pond oud Koper.

Mengelingen.

DE NAAMLOOZE BRIEVEN, OF HET GESTOORDE HUWELIJK.

Omstreeks het jaar 1830 huwde de jeugdige JUAN VAN V... de Freule LOUISE VAN A... Hoewel in karakter zeer verschillende, beminden zij elkander echter teeder en leefden zeer gelukkig. JUAN's ernstig en vast karakter was voor LOUISE's driftig en dikwijls oneverlegd handelen een teugel. Het geen echter den Heer VAN A... in zijnen schoonzoon hinderde was, dat hij wegens zijne drukke bezigheden, als Commissionair, de genegenheid der wereld te veel verwaarloosde. Op een zekeren zaterdag in den Carnavál drong de Heer VAN A... er bij JUAN sterk op aan, eene zekere zaak, die hij te *Sentis* had, te laten varen, en zijne vrouw op een gemaskerd bal te vergezellen. JUAN zeide niet, dat hij iets tegen het bal had, maar verzekerde, dat zijne reize volstrekt noodzakelijk was, en ging, tot groot verdriet van zijn schoonvader naar *Sentis*. In zijne ontevredenheid vordert hij, dat zijne dochter met hem naar het bal zou gaan, maar ook zij weigerde dit, uit vreeze, dat het haren man niet aangenaam wezen mogt. Nu komt de Heer VAN A... op het denkbeeld, het zou eene *grap* zijn, als men deze eigenzinnige menschen dwingen kon, op het bal te verschijnen. Zoo gedacht, zoo gedaan: hij laat eenen naamlozen brief aan zijne dochter schrijven, waarin haar gemeld wordt, dat haar Gemaal slechts in schijn was afgereisd, dat hij op het gemaskerd bal een *Rendezvous*, met eene vrouw in zwart Domino en met blauwe armbanden had afgesproken. Hij kende de neiging zijner dochter tot ijverzucht en hare hartstogtelijkheid. Daarop zendt hij een koerier naar *Sentis* met een anderen naamlozen brief, in welken JUAN gemeld wordt, dat zijne vrouw daarom geen grooten lust betoond had, om met hem naar het bal te gaan, dewijl zij een ander daar besteld had.

De nacht komt en LOUISE begeeft zich regelrecht naar de operazaal. Het donkere en drukke gewoel bedwelmd haar, zoo dat zij weldra hare smart en ijverzucht vergeet. Op eens gaat haar een mannelijk masker voorbij. Het is, gelijk zij meent, JUAN's gestalte en houding; zij legt haren arm in den zijnen en zegt: »Ha, gij zijt het, JUAN!» — »Ja, ik ben het,» antwoordde het masker. Natuurlijk denkt zij, haar man heeft de persoon, die hij wachtte, herkend aan de armbanden, die zij draagt. Om zich geheel van zijne trouwloosheid te overtuigen, verandert zij hare stem. Het masker, dat aan de fraaie voet en aan de zachte hand in elk geval eene vrouw van fatsoen herkent, wil zich LOUISE's dwaling te nutte maken en overlaadt haar met eene menigte galanteriën, waartoe het in *cognito* in zulke gevallen vrijheid geeft. LOUISE, geene andere gedachten hebbende, dan die de ijverzucht haar inboezemt, lokt den man uit, in plaats van hem terug te wijzen, en het masker — JUAN en geen ander — laat op de vleijerijen dringende beden en eeden volgen. LOUISE is buiten zich zelve, en in de hevigheid harer hartstogt, die haar geheel beheerscht, laat zij zich uit de zaal, eerst naar een bovenvertrek, en eindelijk naar eene eenzame en afgelegene *loge* voeren. Hetgeen zij hier van den man hoort,

breekt haar geheel het hart, ja, het is beslist, zij werd niet meer bemind. Half verbijsterd geeft zij den man haar hand: hij omkelt haar — daar wordt plotseeling de deur der *loge* met geweld opengesloten, eene schrikkelijke gestalte treedt naar binnen; het heeft geen masker — het is JUAN, haar echtgenaot. LOUISE geeft een luide gil en zinkt neder aan zijne voeten. JUAN start zich, over haar heenstappende, op den man, dien hij bij haar vond, en rukte hem het masker af. Beide verwijderden zich, en eer er een kwartier voorbij is, ligt de vreemde te wentelen in zijn bloed. Intusschen is de Heer VAN A..., die zijnen schoonzoon gevolgd is, om te zien, hoe de *grap* zou afloopen, op het gegil naar het vertrek geijld en liet zijne dochter naar huis brengen. Zij was niet dood, gelijk hij gevreesd had, maar de ontstentenis was te groot geweest; zij viel in eene koete koorts en stierf. — JUAN van alles ingelicht, was waahopend en sleet een treurig leven. VAN A... had geene rust meer.

VERREGAANDE BIGELOOVIGHEID EN DWEEPERIJ.

In het dorp *Alberdorf* in *Silesië* gelegen, woonde in de laatste helft der vorige eeuw, een rijke Graaf, die gaarne eene reis naar het heilige graf wilde doen, doch dewijl zijne omstandigheden dit niet toelieten, besloot hij zich zelf een *Jerusalem* te maken, en liet dus, naar eene naauwkeurige afteekening op de plaats zelve gemaakt, op één zijner landgoederen een klein *Jerusalem* bouwen. Hier zag men al de merkwaardige plaatsen te *Jerusalem* aanwezig; voorts liet hij ook nog op eenen daartoe vervaardigden heuvel, eenen houten duivel, welke er met paardepooten, hoornen op het hoofd, rooden tong enz. zoo uitzag dat men hem ligtelijk voor den waren duivel houden konde. Hierbij nu had het volgende voorval plaats:

In het jaar 1836, nadat deze Duivel reeds herhaalde malen hernieuwd was, woonde er in *Alberdorf* een jonge heer, die, eene oude hatelijke vrouw, en eene jonge aardige dienstmaagd had, welke laatste hij dan ook boven de eerste beminde. Dagelijks bad hij om zijne vrouw van hem weg te nemen, doch niets vermogt. Toen besloot hij het volgende te doen: hij sneed zich zelf in de hand, doopte een pen in het daaruit vloeijende bloed en schreef op een papier: »Satan! »ik beloof u hiermede mijne onsterfelijke »ziel tot in eeuwigheid, wanneer gij »mij helpt, om zonder dat iemand het »bemerkt, mijne vrouw te vergiftigen, »en dan na haren dood, ANNE LAEZE »mijne dienstmaagd te huwen.» Met deze bloedige schuldbekentenis begaf hij zich des nachts naar den heuvel, en lag, zonder dat iemand het bemerkte, dezelve den Duivel in den mond.

Kort daarop stierf de oude vrouw, en de man huwde zijne dienstmaagd.

Hiermede nu was de geschiedenis ten einde. Maar de Duivel dom zoo als alle duitsche duivels, liet eens zonder er aan te denken, het geschrift uit zijn bek op de aarde vallen. Niets minder ontging hem daardoor dan de ziel van eenen armen duivel. Het geschrift kwam in handen der Overheid, men onderzoekt, en hetgeen niemand vermoed had, de vrouw was door vergift om het leven gebracht. De Boer erkende zijn schrift, en werd, zich over de domheid van den Duivel beklagende, ter dood gebracht.

SPREKEN EN ZWIJGEN.

Nam nulli tacuisse nocet, nocet esse locutum.

Caro.

Die geld en goed en vrienden heeft,
Staeg in de gunst der grooten leeft,
Al had hij duizende gebroken,
Mag spreken.

Maar hij, die magtig is noch groot,
En niets heeft dan zijn daaglijksch brood,
Wil hij geen smaad of hinder krijgen,
Moet zwijgen.

Wie vleijen, huichlen, liegen kan,
En smalen op een eerlijk man,
Leszinnig trouw en eed durft breken,
Mag spreken.
Maar de ongeveinsde waarheidsvrind,
Die rust en eensgezindheid mint,
En niemand feilen aan wil tijgen,
Moet zwijgen.

Zie Harpagon; die man is rijk;
Al heeft hij tastbaar ongelijk,
Hij, met geveinsde en slinksche streken,
Mag spreken.
Maar gij, die, vriendlijk en opregt,
Uw denkwijze onbewimpeld zegt,
En nooit de tong tot kwaad laat neigen,
Moet zwijgen.

Hij, die zich aan geen hoogmoed kreunt,
Noch op de gunst der trotschen steunt,
En slaafsche winzucht is ontweken,
Mag spreken.
Maar hij die rustloos, onvernoegd,
Om Eer, fortuin en ambten zwoegt,
Al hoog — en hooger op wilt stijgen,
Moet zwijgen.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Wilhelmina Maria*, Kapt. J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellée. Heeft eene doorlopende Polis van Assurantie tegen 1½ per Cent. — Sluit in de maand Februarij e. k.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Suriname*, Kapt. R. van der Meij. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit ultimo Februarij 1838. — Biedt deszelfs Bodem ter Inlading van SUIKER en KATOEN. — Is voorzien van eene Polis voor Assurantie à 1½ pCt.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Schip de *Brie Gebroeders*, Kapt. S. Y. Parma. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit ultimo Februarij.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Susanna Maria*, Kapt. C. Spiegelberg. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 6 Februarij 1838.

Het gekoperd Tweedeks Schooner Brikschip de *Snelheid*, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit medio Februarij 1838.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de *Jonge Willem*, Kapt. G. van Meedevoort. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Catharina Anna Helena*, Kapt. F. H. Zeijlstra. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het Tweedeks Driemast Galjoetschip *Concordia*, Kapt. J. D. Diets. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het Driemast Galjoetschip *Anna en Maria*, Kapt. Daniel Steenveld. — Adres bij Leijster en Scheffer.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Harmonie*, Kapt. Dirk Spreuw. — Adres bij J. F. Favereij.

Het Nederlandsch Kofschip *Helena Catharina*, Kapt. J. J. Ynsen. — Adres bij J. M. Samson.

NAAR ROTTERDAM en MIDDELBURG.

Het Nederlandsche gezinkt Brikschip *Agencia*, Kapt. W. van der Kolk. — Adres bij Leijster en Scheffer. — Sluit primo Februarij e. k.

NAAR ROTTERDAM:

Het Hoekerschip *Voorwaarts*, Kapt. Gerrit Don. — Adres bij J. M. Samson.

Watergetijden.

Hoog Water Laag Water.

13	ZATURDAG.	's mor.	8-15 's av.	2-15.
14	ZONDAG.	»	9-00 »	3-00
15	MAANDAG.	»	0-45 »	3-45
16	DINSDAG.	»	10-30 »	4-30

Ter Drukkerij van GEZUSTERSERRAS.